

בעוד הלוחמים מתאמצים לשמור על עצמם בחזית,

חוטפות משפחותיהם מכות מתחת לחגורה -

בצורת העלאות מחירים, קיצוץ המשכורות ופגיעות רבות

נוספות במאבקן הקשה לקיום

משפחת המגוייס יורדים, אם כן, באופן אוטומטי, 15 אחוזים מדי חודש בחודשו! מדוע הניכוי כה גדול? הסיבה הרישמית היא - הצורך לשלם את הוצאות המיל-חמה.

לפי דיווחים לא-רשימיים עלתה המיל-חמה 22 מיליארד לירות, סכום זה אמור להיות מגוייס כך:

● 9.25 מיליארד לירות יתקבלו מ-ממשלת ארה"ב.

● 4 מיליארד לירות תרמה יהדות התפוצות במיפעל מיוחד.

ההכנסות ממקורות זרים הן, איפוא,

13.25 מיליארד לירות. את ההפרש יגבן

מאוחזי ישראל כך: מילווה-החובה יכניס

מיליארד לירות לשנה; המילווה-מרצון

יכניס מיליארד לירות לשנה; הגדלת ה-

טלה-ביטוחן ומס-הקנייה תכניס עוד מיל-

יארד לירות לשנה; העלאת מחיר הדלק

תכניס 750 מיליון לירות לשנה; העלאת

מחיר הבשר תכניס 180 מיליון לירות

לשנה והעלאת מחיר הארוז תכניס 40

מיליון לירות לשנה. תוך שנה יגייעו,

איפוא, בישראל, כ-4 מיליארד לירות, ו-

תוך שנתיים יכוסה ההפרש כולו.

תחשיב חלמאי

ה החלטה לשלם את כל הוצאות ה-מילחמה תוך שנתיים היא החלטה פרי-ליטית. אחרי מילחמת ששת-הימים חילקו את החזרה-ההוצאות על פני שנים רבות, כי

ובגדים, למשל. אם המבקשת להלביש ול-הנעיל את ילדיה תשלם 20 אחוז יותר. גם אם נביא בחשבון התייקרויות בשיי-עור של 10 אחוזים בלבד, ונוסיף לכך את ההפחתה בהכנסתה של המשפחה בגלל המילווה בשיעור של 15 אחוזים, הרי רמת-החיים של כל משפחה ירדה ב-25 אחוזים לפחות, וזאת לבד ממהלומת השכר ה-זעום של חודשי-הגיוס, וללא הקיצוץ ב-הכנסה כתוצאה מאובדן השעות הנוספות והפרמיות.

אבטלה גדולה

ה לק ניכר מן השכירים נותר ללא עבודה, בעיקבות המילחמה. מתוך 63 אלף פועלי-בניין יהודיים לפני המילחמה, מובטלים עכשיו 23 אלף. מבין 15 אלף עובדי די המלונות מובטלים עכשיו 5000. מבין כ-15 אלף עובדי המיסחר מובטלים עכשיו 5000. אלה הם רק שלושה מבין הענפים שנפגעו. ובהם בלבד מצויים כיום לפחות 33 אלף מובטלים. לא תהיה זו הפרוה לקבוע כי בכל המשק כולו גרמה המיל-חמה, וצימצום הפעילות הכלכלית שבאה בעיקבותיה, לכ-50 אלף מובטלים, או: 50 אלף משפחות שהכנסתן ירדה לאפס לעו-מת הכנסתן קודם המילחמה.

עכשיו 3 לירות. נייר-טואלט התייקר ב-30 אחוזים. בשר קפוא, שעלה קודם 13 לירות בממוצע הקילו, עולה עכשיו 19 לירות. קילו כבד קפוא עלה קודם 8.5 לירות הקילוגרם; מחירו הרישמי החדש - 13.5 לירות הקילו, אך במרבית האיטליונים הוא נמכר ב-17.5 לירות הקילו והממשלה אי-נה עושה דבר למניעת הפקעת המחירים הנפשעת הזו. ביצים עולות 35 עד 40 אג'ר-רות, בשוק השחור. חצי-קילו המבורגר, שעלה קודם 6.5 לירות, עולה עתה 9 ליר-רות הקילו. נזקים לסוגיו התייקר ב-6 לירות הקילו. כל המשקאות הקלים הת-ייקרו ב-3 עד 5 אגורות לבקבוק. משי-קאות חריפים התייקרו ב-7 אחוזים. חבני-לה איטריות עלתה קודם 71 אגורות וכעת 75 אגורות. סבון התייקר ב-6 אחוזים. תבלינים ב-10 אחוזים. סלטים שעלו קודם 4.5 לירות עולים היום 5.5 לירות. ארגז מלפפונים שעלה קודם 15 לירות עולה עכשיו 45 לירות. ארגז עגבניות שעלה קודם 8 לירות, עולה עכשיו 15 לירות. אפילו הפילה התייקר ב-20 אחוזים. ואין סוף לרשימה.

בקיצור - הכל מתייקר, וחלק ניכר ללא כל סיבה. הסיבה הרישמית להתייקרויות הם מיסי הקנייה והביטוחן החדשים, אך, קחו למשל מיץ תפוחי-עץ שאין חלים עליו כל מיסים כאלה. בקבוק מיץ כזה עלה קודם 1.75, ועכשיו - 1.95 ל"י. בממוצע התייקרו כל המוצרים ב-10 אחוזים, כאשר שורה ארוכה של מוצרים התייקרו בשיעור גבוה בהרבה. נעליים

שני מיליארד לירות רווח 2000' איש תוך שנה.

ספיר

בין הערכים המצב גרוע עוד יותר. 24 אלף ערבים התפרנסו לפני המילחמה מ-עבודות-בניין בלבד, ועכשיו עובדים רק 6 אלפים מהם. מספר כלל המפרנסים בגדה המערבית היה לפני המילחמה 70 אלף, כך שניתן לומר כי לפחות שליש מכלל המפרנסים הערביים בשטחים המוחזקים מובטל, ומחוסר כל הכנסה מזה חודשיים.

ואלפייים איש יהפכו השנה לסופר-מיליונרים

אחד הגורמים להתגברות הטרור בשט-חים כיום מקורו באבטלה שפשטה שם מאז פרוץ המילחמה.

אם רע ומר גורלם של השכירים המ-גוייסיים, הרי מצבם של העצמאיים ה-מגוייסיים גובל לרוב בשואה ממש. מושבי-ניקים שמשקיהם תלויים בעבודתם וב-נוכתותם נאלצו לחסל את לוליהם, את גי-דול הפרחים ליצוא, והם שומעים, בשיבתם בחזית, כיצד הקיבוצים השכנים למושביהם גורפים הון מהתייקרות הביצים הבר-ש. אדריכלים, עורכי-דין ובעלי מקצועות חופ-שיים אחרים, שצברו חסכוניות כלשהם, מחזיקים עדיין מעמד, אולם אם יימשך המצב הנוכחי עוד חודשים אחדים, יסבלו גם הם נזקים כבדים.

אסון של ממש נגרם לאותם זוגות צעיר-רים שנכנסו להתחייבויות כספיות לקניית דירות, ערב המילחמה. כאשר התחייבו לעמוד בתשלומים, התבססו על עבודה של שעות נוספות; והנה, הסכום שמשלם להם הצבא אינו מספיק אף למחייה. רבים מהם יאלצו להפסיד את כל הכסף שנתנו כבר לקבלנים.

מילחמת יום-הכיפורים, לגבי עשרות אלפי צעירים מגוייסיים, היא בבחינת יום-הדין ממש. זהו יום-דין מתמשך, שתר-צאותיה תהוונה איום ישיר על עצם קיומן. ההוגן של עשרות אלפי משפחות במדינה. עד כה נראה כי לאיש לא איכפת הדבר.

הניחו שלא תהיה עוד מילחמה בעתיד ה-קרוב. אולם ניתן היה לחלק את העול אחרת. על-ידי הגדלת מסה-הכנסה והטלת מס-ריווחי-מילחמה על אלה העושים כסף מן המילחמה. דוגמא: מישרד-הביטוחן יזמין בארץ תוך שנתיים ציוד ועבודות שונות בסכום של עשרה מיליארדי לירות. תזמנות אלו תורמנה אל ריכוזו של מכסימום 2000 בעלי-הון. על עבודות אלו יהיה הרווח המיוערי 20 אחוזים. רווח זה, פירושו הו-רמה של שני מיליארד לירות רווחים ל-2000 איש בלבד.

אולם, הקטנת הרווח של 2000 איש אלה כדי מחציתו, היתה מאפשרת ביטול מילות-הרצון והחובה שהוטלו על השכירים, ה-עתידים להכניס יחד מיליארד לירות. אך מסתבר כי מי שהחליט על חלוקת העול בצורה זו מעדיף לגבות מיליארד לירות שכירים שמרביתם היילים ב-חזית, ולהעניק שני מיליארד לירות רווח ל-2000 מיליונרים.

באותה עת בה הקטינו את הכנסות מ-שפתחו של המגוייס ב-15 אחוזים, אוטומטית, החל גל העלאות-המחירים הגדולות. כל המיצרכים החיוניים למשפחה התייקרו: חומרי-ניקוי למיניהם, כגון אבקת-כביסה טיפ, עלו קודם 4.92 לירות ההבילה, וכעת - 5.25 לירות. צנצנת מינרית של תלמה, שעלתה קודם 3 לירות, עולה עכשיו 3.59 לירות. אורז עלה קודם 1.89 לירות הקילו,

אשת החייל רצה אחרי המחירים העולים כל יום, כאשר שורה ארוכה של מצרכי מזון חיוניים, כמו ביצים, נעלמת מן השוק וניתן לקנותה רק במחיר מופקע בשוק שחור.

חור לסופרמרקט